

Единъ брой 2 гроша.

ТУРЦИЯ

Единъ брой 2 гроша.

ВѢСТНИКЪ ЗА ПОЛИТИКА, НАУКА, КНИЖЕВНОСТЪ, ЗЕМЛЕДѢЛІЕ И ТЪРГОВІА.

ТУРЦИЯ излиза сѣмъ петъкъ на годѣмъ листъ, и сѣмъ почтоуникъ на малъкъ. Годишната цѣна за въ Имперіята е 4 били метжидіе; вънъ отъ Имперіа-та 5. Спомошествованіята трѣбува да сѣ годишны и прѣдплатены. Писма та за редакціята са надписувать до Н. Геновича, редактора и издателя на вѣстника. Външнѣтъ настоятели отговарять за вѣстника. Подписката на спомошествованіята става направо въ Цградъ-Бейоглу, Асмаѣ-Меджидъ № 23.

ВРАЖДАТА МЕЖДУ БЪЛГАРЕТЪ.

Фанариотското духовенство е оставило единъ твърдъ дошъ порокъ у насъ. Този порокъ е враждата. Ний са гонимъ единъ други. Ний живѣмъ отъ тринадесетъ години насамъ между разны народности въ Цариградъ; нъ въ никога отъ тѣзи народности не сме срѣщували тѣзи взаимна вражда която съгнѣждамы въ българетъ. Въ гръцкѣтъ человекъ ще забѣлжи едно съвършено братство въ сичкѣтъ нѣмъ сношенія было частны было общы. Въ ерменцѣтъ владѣять сжщѣтъ чувства на братолюбіе. Турцѣтъ не давѣтъ по малкъ прииѣры на любовь и защита помежду си. Даже и самѣтъ евреи държатъ най искренны сношенія помежду си и защищавѣтъ са едни други. Испанили нѣкой членъ отъ обществото нмъ, сѣка отъ тѣзи народности принася помощта си за да го въздигне пакъ. Испанили ли нѣкой тѣхенъ търговецъ отъ състояніето си, тѣй са затичѣтъ сичкы да му оправѣтъ работѣтъ и да го подкрѣпятъ като са основавѣтъ на това правило че да бѣде блаженъ добръ че рѣче да бѣдѣтъ и тѣй добръ. Въ насъ тѣзи хубавы добродѣтели отсѣтствувѣтъ. Въ насъ братственикѣтъ чувства не сѣ познаты или сѣ познаты твърдъ малко. Ний глѣдамы едни други да си вадимъ очитъ като че ще сполучимъ вѣчно блаженство въ взаимното си разореніе. Враждата въ българетъ царува въ сичката си сила. Доказателствата за сжществованіето на тѣзи вражда сѣ многобройны. Ний ще приведемъ тука само три. Тука въ Цариградъ никаква искренность не са забѣлжава въ сношеніята на търговцѣтъ ни ако и да сѣ твърдѣ почтены въ работѣтъ си. Тѣй са прѣслѣдѣвътъ единъ други. Тѣй не са спомагатъ по между си. Тѣй работѣтъ сѣмъ за себе си. И ако единъ отъ тѣхъ са побѣрѣва нѣкакъ въ дѣлата си, тѣй глѣдѣтъ да го забатачатъ съ двата крака въ вальта. Колко търговскы напѣкашы не изчезнахъ благодареніе на тѣзи вражда. Въ книженикѣтъ наши человекѣтъ сжществува сжщѣтъ порокъ. И тамъ человекъ ще срѣщне месиянскы прѣслѣдованія. И тамъ той ненамира добродѣтели сѣмъ които са отличаваѣтъ чуждѣтъ народности. Ако прѣвзимемъ въ еснаѣтъ ний можемъ да потвърдимъ лесно че гоненіята и укореніята сѣмъ на денна заповѣдъ въ редовѣтъ нмъ. И тамъ както въ книженикѣтъ человекѣтъ враждата са кукори и кордисва като пате въ рашето. И тамъ человекъ забѣлжава отсѣтствіето на искренностьта и помаганіето. Отъ Цариградъ ако прѣскочимъ въ градовѣтъ на отечеството ни примѣримъ на взаимното гоненіе сѣмъ още по силы. Тамъ учители сѣмъ держѣтъ очитъ. Търговцы сѣмъ търговцы не искаѣтъ да са видѣтъ. Общинѣтъ са неадвѣждѣтъ до нѣ-

май-кѣтъ. Питамы сега каква полза можемъ да извадимъ отъ тѣзи гоненія? Можемъ ли да напѣрнемъ съ тѣзи неприѣтѣлства? Никоги. Никоги ний нѣма да цѣвнемъ ако не исцѣдимъ отъ себе си враждата. Никоги ний не ще са обогатимъ ако слѣдѣмы да са съспѣвамы едни други. Никоги нашѣтъ частны и народны работы не ще трѣгнѣтъ въ редовный си пѣтъ до дѣто не захванемъ да живѣмъ братскы помежду си. Отъ казаното сѣмъ вѣжда злѣнѣтъ които сѣмъ разорѣвали и разорѣватъ живота ни. И да подкрѣпимъ тѣзи злѣны и за напѣрѣтъ ще каже да работимъ за вѣчната си сиромашія и непрокопсуваніе. Врѣме е да са дигнатъ тѣзи кусуры отъ срѣдѣта ни. А за да махнемъ рѣченѣтъ пороцы отъ себѣ си, най доброто средство е да почнемъ да са отнасямы съ справедливостъ помежду си. Справедливостъта ще тури основѣтъ на братството между сичкѣтъ членове на народа. Съ справедливѣтъ наши отношенія ще са родѣтъ довѣріето и искренностьта, които правѣтъ силата на сѣмъ общество. Нѣка прочее сичкы основѣтъ тѣзи добродѣтели въ сношеніята си и ний уѣвѣрямы че подиръ двѣ три години ще станемъ сичкы за похвала человекѣтъ!

УЧИЛИЩЕТО ВЪ ИЗЛОЖЕНОТО.

Кѣщата за Швейцарското училище.

Вліяніето на свѣтловното віенско изложене ще са угади сжще тѣй и въ простирането на педагогіята и на ученето както и въ сичкѣтъ други дѣлове, и отдѣлната облага що Австрія ще види отъ тѣхъ е отъ една неизмѣрлива сѣтнина. Поведени отъ това размисляване, ний ще выникнемъ вѣжъ училището на Парка въ изложенето и отъ врѣме на врѣме ще извѣстѣваме по нѣщо подобно на вѣсничко. Ний ще започнемъ днесъ отъ швейцарското училище, което е направено подъ единъ гиздавъ чардакъ прѣлъ швейцарското отдѣлене въ палата на майсторіята. Този чардакъ личи отъ далечъ по школскы си подпѣсъ:

«Ако нѣкой са намира на тая земя който може угоди на цѣлъ свѣтъ. — моля му са, почтено — да ма научи това искусство!»

Когато въ потона (долу на земѣта) лѣза наредено работи отъ дѣрвоѣзѣнна твърдъ добръ извършени, станѣтъ на първы редъ (катъ) сѣмъ опрѣѣлѣны за училището, и първы погледъ стрѣлнатъ въ тѣя стан разбужѣше нашето съболѣдуване за ради Швейцарія.

Прѣдъ сичко, нашето вѣнѣнуване са привлече отъ единъ дълъгъ школскы столъ, направенъ съ помысль да избѣгне на тѣлото мѣкѣтъ на дѣлата. Той лѣма двѣ мѣста, поставѣни съ една възвѣта възглавница и направенъ съ такъвъ начинъ, штоо вѣ-

трешный край на стола са намира подъ вѣтрешный край на прѣстола.

Ний опѣтахмы та гудихме на него едно дѣте, което са напѣри тамъ, и да сѣгна тѣй гачѣли да пишеше нѣкой, и намъ доплѣ за дѣлата по нашѣтъ школа, които сѣмъ наспѣни, по врѣме на ученіето за писане, да са държатъ на най-важнѣтъ край на стола, и да са надѣвѣватъ твърдъ силно вѣжъ края на прѣстола, за да натѣжѣтъ голѣмото разстояние на стола до прѣстола, нѣщо що докарѣва вѣснѣдѣностъ, душавостъ и други такива.

За голѣма согнѣностъ, сякой такъвъ стоѣтъ лѣма само двѣ мѣста, за да оставѣтъ дѣтѣта да са исправи лесно.

Ний са научавамы що тѣзи столове сѣмъ запознаты отъ профессоръ Валсера на сичкѣтъ школа въ Виѣна.

Най-сѣтѣвъ ний выѣхѣме твърдѣ добры харти, както педагогическы средства. Още и едно тѣсто (кулъ вѣсѣна глина за мѣчкане) согнѣно за показвателното учене ради географія, което спомага съ срѣдствата за добръ познатото Шинингерово ученіе.

Въ втората стая выѣхѣме твърдѣ хубавы образы за показвателно учене въ началнѣтъ школа, показѣ (корнецы) за бѣлѣзене и писане; събранѣ минерали, былки, пѣперуги, коравокрилѣ буболечки, послѣ кошове (скелети) отъ говеда и пѣлци, невѣбѣжны нѣща за едно училище.

Отгорѣ на малкы полци лѣмаше педагогическы и поучителны нѣмскы и фрѣнскы книжки; намъ ни доплѣтъ, че нѣмахме врѣме да разгѣрнемъ нѣкои и да видѣмъ що пишѣтъ.

Едно отъ педагогическѣтъ срѣдства съсѣвршено съ единъ забѣлѣжителенъ начинъ, което привлече нашето вѣнѣнуване въ трѣтѣхъ навѣдени стан, бѣше единъ рускѣ сѣдъ що го нарѣчатъ сѣоти; опѣтанѣтъ отъ насъ лѣмахѣ сякой по десѣтъ прѣчкы навѣзѣны съ десѣтъ вѣлечѣта; въ посѣставнѣтъ са намѣратъ, въ едно отдѣлѣніе на страна по десѣтъ прѣчкы, вѣрволицы, що показѣватъ смѣтаніята за раздѣленото на цѣлѣтъ брѣѣне до десѣтнѣтъ, и които са отредѣны за смѣтане на дробѣтъ.

Смѣтанѣщата отъ Швейцарската школа лѣма два реда, единъ залъ другѣтъ, отпреднѣтъ сѣмъ бѣли вѣлечѣта, другѣтъ сѣмъ черны вѣрволицы, и това е сичкого срѣдство за да показѣва твърдѣ съснѣдно сякой видъ смѣтѣва.

Въ четвѣртата и послѣднѣята стая лѣмѣ сичкѣтъ педагогическы срѣдства за погорнѣтъ школскы вѣсѣнове.

Ний выѣхѣмы тукъ, между многото другѣ нѣща, машини за надуване, за да показѣватъ и въ най-началнѣтъ школа, обѣдѣността на земѣта, да я отсѣпа и най-слабѣтъ умъ.

На една цѣла стѣна лѣмаше накачено

покази (юрнеци) отъ алича (гипс), които показваха, съ една чудна върхност, самораста, листата и цвятчетъ на тамкашнитъ цвѣта.

Тѣзи покази, толкось изгледни за изучаване на естественната исторія, сѣ неизбѣжни за учене бѣлѣзване споредъ юрнеци.

Ний са завръщаме нийтъ кѣмъ изложението за женскитъ работи отъ школото въ Геперницъ (въ Кантонъ Ааргау), единичното нѣщо въ това отдѣленіе.

Ний ги намѣрихме добръ наредени споредъ осемъ-тѣхъ класа на школото въ една драска отъ най-голямъ кроежъ книга, на която отъ поцѣвтената мокава листове, обнимаха сичкитъ работи.

Горнитъ школски класове сѣ представени съ работи отъ шиење и закрѣпване, които показватъ работливый умъ на Швейцарскитъ и правятъ почетъ на работницитъ отъ тѣхъ мѣста.

По шаренитъ и отъ дамасть платове, по които са намиратъ зашити или закрѣпени малки крѣпки, едвамъ може са познае дупката или садраното, което е било.

Работитъ отъ плетене съ кукичка или отъ навървяване, нито губеррацината отъ послѣдний вѣкъ, не сѣ представени. Истинскый вкусъ на простачкитъ републиканци не признава (гледа на криво) свѣтлукавитъ кроежи и цѣттила и са залавя съ повече любовь за което е потребно и поносно.

Въ плетенитъ сѣ шишове платове ний намѣрихме голѣма разлика. Каква кѣшна споменъ, да наиде човѣкъ единъ показъ отъ плетени платъ, що една баба е показвала на уникитъ си прѣвъ една веке забравена година като е придружавала поученето си съ единъ начинъ, по който тя сѣщата е научила него показъ при настаняването на нейната баба!

Чорапи, отъ една забѣлжителна мръжня на равностъ, отъ които единъ е преобрѣнатъ, за да са види простотіята на работата, дскараха на събодедуване и за даскалищата и за ученищата.

Нима вѣка за измышлеваніята, прѣвъ който е изгѣзла машината за шиење и другата за плетене, ще остане безплоденъ?

Нима познанието на непоносното губиврѣме ще завърне ветитъ обичаи и да докара едно ново броење години за похватнитъ рѣци, както и за работливый умъ на женитъ.

РАЗХОДКА ВЪ ПАРКА НА ИЗЛОЖЕНИЕТО.

Японскитъ работници сѣ твърдѣ заглѣгнали съ работата си; нищо не ги оттеглява, нито изгѣдността на свѣта, който са благодарни да ги глѣда, нито питаніята що нмъ прави и които оставятъ безъ отговоръ.

Посаданіята нмъ сѣ готови: човѣкъ вѣжда клентъ, едно хубаво събране азалея, червено воскаво дърво, и най вѣче зимный сминъ съ многоприличнитъ си листа въ видъ звѣзди, толкось често припѣтъ отъ японскитъ поети, на който цвѣтето е турнато въ ераллическитъ орѣжия на Микадо, и което Японцитъ обичатъ най много отъ сѣко друго.

Самъ-тамъ има бронзени работи нашлрени чудно съ сребро, и между това единъ

Ибисъ паленъ съ тайнственно значеніе.

Европейскитъ работници са искудватъ за голѣмата грѣжа що полагатъ японскитъ работници ради ситни и дръбни работи въ направата на чардака и наръжда-ніето му.

Изъ вѣжъ тѣя кѣщички, чардацы, хубавелкото езеро съ дървеното си дързостно простнато мостче, което прилича много на исписанитъ фарфоръ, що ги донасятъ отъ това мѣсто, човѣкъ забѣлжава вѣтрѣ въ Майсторийнѣя палатъ едно богато, прѣголѣмо и твърдѣ изгѣдно изложението отъ сѣяквы произведенія, отъ сѣяква майсторія и платнарщина, които ни оставятъ да потвърдимъ, че Японія е надминала сяко що то можеше са постигне отъ най испрѣвната фантазія.

Здравото извършване, грѣжовната работа въ най малкитъ подрѣбности, що прѣобразяватъ въ искусствѣн прѣдмѣтъ най проститъ нѣща, подаватъ една висока мисль за похватността на тѣзи сребдоморцы, които иматъ потребѣ отъ най силенъ потыкъ за да станѣтъ единъ платнарскы народъ, или единъ видъ Инглестера отъ най крайный истокъ.

Тѣ иматъ изложено твърдѣ хубави пошове натруфены съ сѣкѣя обшиванія изгѣлбани работи на дърво, що показватъ едно извѣжестественно търпѣние, истинско изработены покѣщинни, неподобливы платове (лакъ) за лѣскавина, голѣма колявина тѣжки платна, памучни платове, драксы сѣдове отъ коалинтъ, сѣякѣвъ цвѣтъ грѣнцы, сѣдини отъ лентъ и прозирѣнъ фарфоръ; добави и изработенитъ съ гиздавина металъ, сѣдларска стока, орѣжия, чудни труфла, пѣлни съ испрѣвностъ (оригиналностъ) и младина исписаны образы, шарены хартии, и выи ще имате една мисль отъ това изложение, което подава една голѣма идея на този живъ народъ и го различа отъ близостнитъ му Кинези. Да кажемъ колкото за споменъ и мирзливитъ на хубаво стоки, и жита и семена, които сѣ орѣческый отдѣлъ въ неговата си простота.

Кина и Сямското царство сѣ много още назадъ. Кина е изложла веке една голѣма колявина малки прѣдмѣты отъ фарфоръ и прѣстъ, орѣжия, сѣдове отъ хубавъ порцеланъ, захлупцы за овощи, зѣ чай и афюнь; нѣ повечето отъ тѣя сандѣцы не сѣ още растворены.

Абисинія, що са допира до египетското отдѣленіе, излага една тамкашна кѣща съ едно повече чудно наръждане отъ колкото сгодно, както и орѣжия, дръхи, крокодилскы кожи, кожуси, сушени буболечки и рыбы, пилцы, филскы зѣбы, налѣпени съ миди труфла, овощи, и други такыва; нѣ сичкитъ тѣзи прѣдмѣти показвѣтъ брѣзнитъ отъ начално образование, и безъ да са глѣда на направенитъ отъ камилско яйце сѣдини и на голѣмытъ чубуцы както тромбони, човѣкъ не може си направи една голѣма идея за майсторскый наръдѣкъ на тая земя въ централна Африка.

Ромѣнія започнува да расправя кожухарщина, натѣпканы съ пѣлѣ пилцы, вѣлнены платове, овощи и горскы извѣтрѣливы масла.

Персія тружи отдѣленіята си съ прѣхубави губери, сѣдларска стока отъ голѣмо богатство, изработены съ любовь грѣнцы, и съ искусно обшити съ тѣжка копрѣна ша-

лове и дръхи.

Малко по отдырѣ, при персийскый чардакъ, фабрикантъ Хеммингъ отъ Лондра излага една желѣзна кѣща съ богатъ стоборъ (пармакѣжъ.)

Турскый пазаръ и кахвѣно не сѣ още до край свършени, нѣ кѣщата е готова. Човѣкъ забѣлжава стайнитъ подове (тавани), исписани по арабскы начинъ, съ едно богато наживаніе, едно глѣданіе шарове, които дразнатъ искудваніето.

Искусственото изработване е малко отслабнато съ едно притоваряніе позлатѣнъ желѣзенъ стоборъ.

Сега ний хвърлихме едно стрѣлнато око възъ изложението само брѣзешкомъ, а на послѣ мислихъ да изгѣдаме едно по друго сичкитъ чудосія, които малко по малко сѣ наръдены у вситъ му отдѣленія.

СИЛАТА НА ЗНАНИЕТО.

(Словъ, приказано отъ насъ при отвара-ніето на испитаніето въ българското училище на Вланга.)

Господа и милы съотечественицы, Знанието е най голѣмата сила въ човѣка. Че това е една беспорна истина, то са вижда отъ сѣкѣдѣвный животъ на човѣчщината. Дѣйствително, човѣкъ не може нищо да прѣдпрѣме, нищо да направи, нищо да извърши додѣто не знае по наръдѣкъ какво ще прѣдпрѣме, какво ще направи, какво ще извърши. Ще рѣче че знанието е най здравата и най сигорна помощъ, която може човѣкъ да употреби за своето благополучіе и за благополучіето на ближнитъ си. Тѣй ако човѣкъ е снабденъ съ нужнитъ знания той може да слѣдва една по добра сѣдба на свѣта, когото ний ще оприличимъ на една градина насадена съ трѣне; ако ли е лишенъ отъ тѣзи знания, той ще кысне вѣчно въ бѣдностъта, като нѣма орѣжіето на знанието за да са орани въ своя ходъ отъ трѣнетъ на тѣзи градина. Дѣто ще са кажи да въспыта младитъ родове споредъ нужитъ на врѣмето е една отъ най священитъ длѣжности на сѣко общество; нѣ българското общество е длѣжно да работи по-дѣятелно отъ другитъ по тѣзи частъ, защото неговитъ членове стоятъ много по доло отъ другитъ европейскы общества въ вещественно, нѣравственно и умственно отношеніе.

Нашето общество е проумѣло съвършенно добръ тѣзи священна длѣжностъ; и за туй, то полага похвалны усилія за да земе младый ни родъ едно по голѣмо участие въ добринитъ на просвѣщеніето. Като частъ отъ тѣзи всеобщы усилія на нашій народъ, ний можемъ да покажимъ съ една законна гордость членовѣтъ на Братството и особно на настоятелитъ му които предлагѣтъ неуморны грѣжы за отвара-ніето на българскы училища въ столицата на царщината дѣто нашитъ българчета да можѣтъ да са снабдѣтъ съ нужнитъ познания. Тѣзи училища ако и да са новы още общавѣтъ най добры надѣжды за бѣлѣщето на нашето народонаселеніе въ Цариградъ. Тѣй ще приготвѣтъ полезны граждани на народа и на мѣстото. До вчера въ Вланга не са чуваше българскый языкъ освѣтъ въ градинитъ; днѣсь не само тѣзи махада смѣта въ оградата си едно българско училище, нѣ още и сичкитъ тѣзи дѣца, които глѣ-

дате тука са истръгнати от невяжестото и гръцкитъ ноктиѣ. Ний трѣбува прочее да благодаримъ на Братството за неговитъ благородни усилия които тура за распространѣніето на образованіето въ народа. Цѣлий нашъ народъ трѣбува да го спомога съ отворени рацѣ въ тѣзи нѣгови патристически стремленія за да може Братството да разшири кража на своитъ дѣйствія, до толкова повече че нашия народъ има най голѣма нужда отъ просвѣтени и разбрани прѣдставители тука въ Цариградъ. Ако ний българетъ не сме на прѣднували въ развитіето паралелно съ другитъ народи въ царщината, ний трѣбува да търсимъ причината на това нѣщо въ отсъствието на една образована колонія въ Цариградъ. Да дигнемъ тѣзи причина ще рече да дигнемъ пердето, което покрива значеніето на българскій народъ. Кой не би спомогналъ на една таква народна работа?

Прѣди да свършъ, азъ ще отправя и една дума къмъ ученицитъ. Дѣца, запомнете че вашето врѣме въ училището е най драгоцѣното въ живота ви. Работете за да обогатите ума си съ знанія, защото само тѣзи знанія ще ви осигорятъ едно какво да е поприще въ обществото. Като взлѣзате отъ училището отъ васъ ще са изискуватъ способности за да заловете работа. А тѣзи способности не дохождатъ освѣнъ отъ развитіето на ума. Глѣдайте да освоятъ добри сичкитъ уроци които ви са прѣподаватъ въ това училище. Съ това прилѣжаніе вий ще направите добро и на васъ си, и на народа и на бѣдѣщитъ ваши господари. Вий ще направите добро на възъ си съ това че сѣмъ ще ви почита като ви намѣри способни; на народа, че ще смѣта въ пазухата си полезни членове; и на бѣдѣщитъ ваши господари, че тий ще бѣдятъ благодарни отъ васъ като са показвате вѣдари да вършите работа!

КНИЖНИНА.

Библия сирѣчь Священното Писаніе на ветхый и новий завѣтъ, вѣрно и точно прѣведено отъ първообразното. Цариградъ, въ книгопечатницата на А. Х. Бояджиятъ. 1871.

Нѣколко милиона народъ, които населяватъ доста голѣмо пространство земя и говорятъ единъ языкъ, наричатъ са народъ. Тѣй най голѣмата сирѣзка на единъ народъ е говорный неговъ языкъ, който може да бѣде и написанъ. Започнатъ ли едни челоуѣци да си развалятъ и да измѣняватъ бащиний си языкъ, както по зла честь дѣтѣ го правятъ мнозина отъ нашитъ учени, тѣ прѣставятъ да бѣдятъ веке народъ. Ний са нарѣкохме книжовници и наставници на българскій народъ безъ да изучимъ испрвомъ говорный му языкъ, който днесъ живѣе въ селата; ний започнахме да поучаваме народа, да списваме и печатаме за него книги и вѣстници на единъ языкъ размѣсенъ съ друго нарѣчіе, що сѣщій народъ не проумяваше яко или и до край, зато и земаше малѣкъ нагрѣдѣкъ въ наукитъ. Ако книгитъ сѣ опрѣдѣлены да распръснудатъ по бѣжѣ просвѣтенето между единъ народъ, то трѣбува и да бѣдятъ написани тѣй, щото да ги разбира сякой твърдѣ лесно, инакъ тѣ загубватъ назначенето си.

Ний българетъ са сподобихме на денешенъ день да имаме и цѣла Библия прѣведена български, а защото виждаме и въ веа доста неразборія както и въ повечето напечатани наши книги, зато идемъ за нейный черковно-славено-български языкъ да изредимъ нѣколко забѣлѣжки, които можахъ послугуватъ понѣ за улѣтване на прѣводѣта и, който е можалъ тѣй остроумно да исхвърли отъ сяка страница по нѣколко български думи и да ги вмѣстѣва съ други, та е направилъ за приказъ толкова пастъръ прѣвода си.

Ето тия рѣчи: точно, намѣсто: такмо или непогрѣшено: твърдѣ, намѣсто твърдице (както отъ: равенъ, вна, вно, равнище); да прорасте земата; и. изъ земата; плодносно и. плодородно, сир. което ражда плодъ, а не което носи; да владѣе на деня, и. прѣзъ дѣня; постави и. тури или гули; изобилно и. спорно; птица, и. птилецъ; можете са, и. можете са; животнo (сoсiаблѣ бѣл.), и. гадина; скотъ, и. говедо; полъ, и. оширъ или пасища; дѣхъ, и. дѣхъ; украшеніе, и. набираване; дѣла, и. работи (първото произлиза отъ дѣла, рѣжъ); растеніе, и. былка; свободно, и. слободно; неизмѣнно, и. неизмѣнно; прикоснете, и. дакачте или допарите: но, и. нѣ; (глед. бѣл. сбирникъ); понеже, и. защото; коремъ, и. тѣрбухъ; живущи, и. живини; пастъръ, и. овчаръ; земледѣлецъ, и. орачъ; много, и. много; стражъ, и. стража; скитателъ, и. скитникъ; седмoкратно, и. седмoпатно; отецъ, и. баща; или татко; юноша, и. момакъ; вмѣсто, и. намѣсто; лѣта, и. години; трудъ и. мѣка; възраст, и. врѣстъ или пора; красны, и. хубави; исполни, и. драсове; скончане, и. свършане; обиталища, и. стаи; овно, и. прозорецъ; домъ, и. челядъ; бездна и. хлаба, и. бездѣлка и. бѣрзен (не са прѣпирай както ракъ на бѣрзѣй, нар. пр.); удържася, и. задържа са; обоня, и. полуши; ухае, и. дѣхъ; разголи са въ шатѣртъ си, и. възголи са или съблече са голъ въ шатѣрата си; чрѣсла, и. крѣстѣтъ или снагата (загубила була чрѣслото, а то задъ вратѣта, нар. пр.); житици, и. житарици; жестоко, и. върло, люто, зѣлъ (слана попарі люто гора зелена нар. пр.); катранъ, и. пжель; брѣгъ, и. край рѣката; кърмилица, и. подойница; стдой, и. отхрани; заплата, и. плата; възблагодаря са, и. благодаря са; берпорочно, и. незлобиво; възложатъ, и. напругатъ; по отеческитъ имъ домове; и. по бащинитъ имъ огнища; тысящи и. хыляды; число, и. брой или четъ; двадесетъ, и. дваисетъ; остроно на ножа, и. остроило на ножѣтъ; жители, и. сѣдаци; дѣтовиници, и. годишници; възлюбленный, и. обичливый; и др. т.

Священно, и. свещено, както: нѣтъ, месо, клетва, а не: пять, мясо, клетва. Срѣдний родъ имена на е, а не на іе, както: познание, спане, пране и др. такыва.

Имената женскы родъ нѣматъ падежи. Въ българскій языкъ между жена и женѣ нѣма никаква разлика. (Дай си, мажю, жената, а ты или въ трѣніето. Който слуша хората, той си напуца жената; тука и въ двѣтъ причти са чѣе чѣсто а.)

Сжасеното лично мѣстоимено са изговаря насѣдъ са, а не ся, още и въ Неврокопско (гледай бѣл. Сборникъ, 105 бѣр.), защото ся аа бѣл. ще рече сега. (Са девѣтъ години ка лежа, нар. пѣс.); то е свойщина само на българскій нашъ языкъ.

Тия рѣчи са извадени повече отъ бытіе 1 до 9 глава. Сега човѣкъ може помисли колко врѣме трѣбуваше, ако отиѣвахме до края на библията; и в. «Турція» ако и да бѣше толкось голѣмъ както американскитъ пакъ не стигахе една цѣла година да смѣсти сичкитъ наши гласографически забѣлѣжки за Священното Писаніе!

ИЗВОДЫ ОТЪ ДОНИСКЫТЪ НА «ТУРЦИЯ».

СѢРБЪ 17 юній. (Изводъ отъ Куріе д'Орианъ.) Елленизмита много са о разнавала въ нашата каза и въ сѣбидный казы. Гръцкитъ владыци сѣ са сѣдинили много по тѣмъ отъ сѣмъ други пѣтъ съ установенъ въ нашъ градъ сѣрлотоу чѣтъ силлого съ, и сѣ елѣо общо сѣгласіе, ичѣать и прѣтѣснѣвать българското населеніе на което голѣмъто търпѣніе възможно е най послѣ да има единъ край, защото наистина фанатикъ го бѣжѣтъ до крайности. Нашитъ панелленизмъ са на дѣвѣтъ да навратъ голѣма полпорка при новий солунскій валия Акѣвъ паша. Наверно тѣзи нѣдѣлѣ въздушевѣлава и фанатикъскій владыка на нашата епархія, който, отъ както са е завърналъ отъ визитата която ходи да направи на валията, станалъ е по жестокъ къмъ българитъ.

Древскій владыка не остава по долгу отъ него. Той бѣше дошълъ непослѣдѣтъ въ нашъ градъ за да благодаря на нашъ управитель дѣто е прѣдалъ българската черкова въ Неврокопъ на нѣколко арчаути. На врѣшаніето си въ епархіята си, той са спрѣлъ въ селото Бродъ, което зависи отъ българската община въ нашъ градъ. Тамъ той получилъ нѣколко арчуты които сѣ задомени въ това село да отиѣтъ да обѣдятъ на мѣстната властъ българскій учитель на това сѣмъ село за дѣто сѣдалъ гръцкитъ черковни книги и дѣто е прогонилъ употребленіето на гръцкый языкъ. Това е най здравото сѣрство, казалъ имъ той, да са затвори българското училище и да са прогони учителя.

Арчаутиятъ послѣдуваха съвѣта на валиката, и учителя са доведе прируженъ отъ запѣта въ нашъ градъ, дѣто е запрѣтъ. Мѣстната властъ не го призовава да са оправдае, нити му позволява да си отиде. Казаното село, сѣмѣа дѣлѣтъ стѣлѣтъ вѣжѣе чисто български, училището са по сѣмѣваше отъ около 250 ученика; на този чѣсто е затворено. Който за валиката той полкава селенитъ да прѣмѣтъ единъ учитель който имъ той прѣлага, и който зналъ единскый, вренскый и вѣтскый языки: селенитъ нѣма да заплашатъ. Валиката обѣщава сѣдѣрата помощ на сѣръскый силлоготъ, и ги увѣрѣва че нѣма да събира отъ тѣхъ владычинна. Селенитъ държатъ яката и постоянноувають да искатъ да имъ са по върне учителя имъ.

Всѣдѣстіе на интригитъ на сѣщій владыка единъ старецъ на име Цѣтко, са докара сѣ запѣтиѣ въ нашъ градъ; тѣй е обѣзненъ че подбуди българетъ въ Неврокопъ да отхвърлятъ властѣта на владыка тѣ.

Въ българското село Долный Порои, отъ Мелнишката каза, дѣто има само пѣтъ или шѣтъ фамилии благопріятны на владыката, този послѣдний са залови да земе отъ Българитъ черковната имъ и да я даде на прирѣженитъ си. Той начена като поиска да замѣсти българскій попъ на тѣзи черкова съ единъ невяжъ воленичаръ, когото избра отъ горѣрѣченитъ арчаути и го ракоположи за попъ прѣди нѣколко дни. Неговата претенція силно са отбѣсна отъ селенитъ. Нѣ тѣ сѣмѣо заплатихъ поведеніето си: пѣти-дѣсетъ души отъ тѣхъ са запрѣжъ заедо съ пола.

Жителитъ на това село сѣ тѣрѣтъ нежалены: хора умирѣтъ безъ да прѣвѣжатъ помощта на вѣрата; дѣца са раждатъ и стѣятъ чѣкрѣстены; черковата стои затворена. Мѣстната властъ отговаря на селенитъ които искатъ да са отпуснутъ запрѣнитъ лица, че нѣма да ги отпусне долѣто не припознаватъ властѣта на гръцкый владыка. Тя имъ казва още че да не раче челоуѣкъ да са полчени на гръцкый владыка было да са поидѣта противъ Султана.

Отъ една друга страна, рѣченитъ арчуты по сѣмѣствѣувають, съ помощта на владыката, да искатъ да имъ са даде българската черкова, и на яса и който имъ пиша, научаващъ са че са гѣтѣтъ да я прѣдадѣтъ.

Запривнѣтъ българь стоиатъ още въ тѣмнина-
то, защото не са съгласили да са прѣдаде чер-
ковата имъ на арнаути и Богъ знае до кога ще
стоятъ затворени. Заблѣжете че ний сме въ жетва.

Владѣката на нашата епархія (Съръ) гоня бъл-
гарскѣ свѣщенники и учители; той ги прогон-
ва съ помощта на правителственитъ власти, и
се чача да наложи на селенитъ гръцки попове и
учители които имать отъ Атина и са поддържатъ
отъ павелинническѣ силногостъ. Този владѣка про-
гонва още и българскѣ дѣла: той дере дѣто
намтри българскѣ книги и заличава въ черковитъ
българскѣ надписи.

Тѣзи дни българскѣтъ учитель и попъ въ нашѣй
градъ са напусаха и нападнахъ съ каманѣ, по-
срѣлъ планъ отъ ученицитъ на гръцкото учил-
ще. Българитъ са оплакахъ на управителя; нъ
при сичкѣтъ имъ жалби, тѣзи притисненія са по-
новихъ и този пътъ прѣтвистелитъ бѣхъ не дѣца,
нъ възрастни и брататы гръци.

Нарѣченый Іованъ папа Маркини, членъ въ е-
динъ отъ междиситъ, бѣше са натоварилъ да на-
дѣржава на посетата въ нашата каза. То-
зи человекъ придруженъ отъ двѣ запѣта, като
прѣстигна въ българскѣ села, казвалъ на жи-
тели че бѣе натоваренъ отъ властѣ да ги
накара да подпишатъ едно прошение въ което да
обявляватъ че сѣ прѣданы на царското правител-
ство и на гръцката патриархія и че не желаватъ
да бѣдѣтъ съ Екзархата, който казвалъ той, щѣ
да скоро да са унищожи. И той имъ прѣдставялъ
протеніето да го подпишатъ.

Съ таква лъжы гръцитъ са мелятъ да турятъ
пакъ българетъ подъ фенерското иго. Нъ тѣ нѣма
да сполучатъ никакъ. Въ кой страна на свѣта
върховната власть бѣ оставила безнаказанны та-
къмъ неправды и лъжы като тѣзи които ви за-
блѣжихъ.

Ето словцето което Н. Блаженство Ек-
сарха приваза при отваряніето на българ-
ското изложение:

Възлюбенни во Христѣ чада!

Слѣдъ молитвѣтъ които всипаха наело отпра-
вихимъ къмъ Всевышній Бога, подателя на всяко
благо, нѣка ни бѣде позволено сега да допълнимъ
тържественный този обрядъ при отваряніето на
това първо българско изложение съ нѣколко думы
полезны и назидателны.

Българската Екзархія, чада наши възлюбенны,
благославя и поздравлява и тя съ радостъ трудо-
ветъ, които сте до сега положили за устроеніето
на Благоустроеното ви Братство и за гръцкѣтъ,
които сте зели тѣй братскѣ и тѣй съгласно за
да притогите дневный день, и да можете да
покажете а дѣйствителный плодъ на родолюбивы-
тъ наши старанія. Всеко нѣщо, което са прѣдприе-
ли съ чисто сердце, и което са върши съ свѣта
цѣль за доброто на ближния, бѣва закрѣплено
отъ божіиъ благъ слови, и заслужава частны и об-
щны похвалѣны. Дѣята ви показватъ че ний сте
были въодушевени отъ нѣй добрытъ намтрѣны въ
богоугоднытъ ви и любородны прѣдприятія. Чрезъ
вѣстъ, посредствомъ горѣшажъ вашъ ревность, и
съ неуморимытъ ваши старанія, една голѣма часть
отъ българското население въ държавата, въ което
живѣетъ подъ благодѣтелнѣтъ стѣжъ на любимы
тъ нѣмъ цѣрь (Богъ да го подари съ вѣчно дѣл-
готіе), намтрила е нѣй сгодный случай да по-
каже въ черквѣтъ столицѣ плодотъ на българ-
ското трудолюбіе, на българскѣтъ вкусъ, на
българскѣтъ едваръ починающій напрямѣтъ. Бла-
гословени, сѣдовѣтелно, да бѣдѣтъ трудоветъ имъ,
благословени да бѣдѣтъ и трудоветъ на всички
онѣя, които са почели съ поддрѣжѣтъ си Брат-
ството имъ, и са спомогали за съставленіето на
това изложение! Богъ всемогущій да възна-
гради всякого стократно и тысячекратно, а дано
съ неговаго помощь, дневный день бѣде на
чело на по голѣмы и по бѣстелны изложенія на
все що е способенъ българскѣтъ трудъ.

Послѣніето, чада наша възлюбенны, на Българ-
скѣтъ Православнѣ Екзархія е не отъ естест-
венно, но отъ нравственно естество. Нейната
самшественна длѣзность е да поучава и распро-
странява въ обществово евангелскѣтъ истинны,
да спомога за нравственното и умственно раз-
витіе на бѣднѣй нѣй народъ, да облагородява ду-
шнитъ и да възвышава умовѣтъ. Нъ та знае въ

сжщото врѣме, че трудитъ е една отъ първытъ
добротѣлы, една добродѣтель, която е майка на
сичкѣтъ другы добринѣ, и отъ лишеніето на ко-
ето са пораждатъ сичкѣтъ възможны злины. По-
тѣзи причинѣ Българската Екзархія не може да
стои равнодушна при тѣй тържественно извѣщен-
иъ знакове на достопохвалното и често трудо-
любіе. Тя е длѣжна да насрѣчи това трудолюбіе
съ молитвѣтъ си къмъ Бога и съ своитъ благо-
словенія. Ето защо тя се отзива на призованіето
ви съ дневнѣто помѣжду вѣстъ присѣствие на на-
шѣтъ смиренность и на другитъ во Христѣ наши
сѣбратія и сѣдѣлители. Молитвовами ви сѣжъ
добрѣ сполука въ родолюбивытъ ви прѣдприятія,
молитвовами ви сѣжъ богоугоднѣтъ напрямѣкъ въ
благоустроенитъ ви намтрѣны, и призовавами, нѣй
сѣбѣтъ, върху вѣстъ, върху братството ви, върху
излагателитъ, и върху посѣтителитъ и благодѣ-
телитъ на Българското изложение Божіята благо-
дѣтъ и Божіето покровительство.

СЪКАКВЫ НѢЩА И НОВИНЫ.

— Арабската депутация отъ Палестина, която
са бѣше запыла, са отпуща минѣлата сѣббота
сѣлѣ като вѣнѣсъ разноскѣтъ на патуваніето си
до Йеръ.

— Турскѣтъ вѣстникъ Басиретъ, който бѣше
са сѣрѣлъ за неопрѣдѣленно врѣме, са упрости и
начена пакъ да излиза.

— Извѣстиятъ отъ Солунъ че по исканіето
на търговцитъ на този градъ годишный панаиръ
който става въ Родена и който са отваряе до
сега на 15 Юня, отъ сега нататѣкъ ще се от-
варя на 15 Августа.

— Пишатъ на Курріе д'Орїанъ отъ Пизмъ:
Отъ много врѣме насамъ, германскы апостоли са
сѣарятъ да убѣдятъ нѣкои германскы колоніи отъ
руска Бессарабія да дождѣтъ да са прѣвѣлятъ въ
турско на островъ Делта, който лѣжъ между Ки-
лія и Сулина. Тѣзи колоніи, казатъ, бѣлы съгла-
сили на това прѣселеніе, ако раче турското пра-
вительство да ги припознае като германскы под-
данины. Нъ то почти не са показвазо распо-
ложено на това припознаваніе. То искало да ги глѣ-
да като турскы подданины.

Человѣкъ бѣ казвалъ че Германия бѣлува да
погерманичи тѣзи мѣста, чрезъ възводаніето на
колоніи. Ако дѣвѣс германскѣтъ царь претен-
дирва че Дунавъ бѣмъ неговъ, какво не бѣ ка-
залъ ако нѣкои мѣста отъ брѣга на тази рѣка бѣ-
хъ населены съ Германы.

— Пишатъ отъ Іерусалимъ че Вѣтлеемскѣтъ
въпросъ наблѣжава да прѣмѣ едно рѣшеніе удо-
влетворително за сичкѣтъ страны които са ин-
тересуватъ въ него. Писмата които прѣстигатъ отъ
свѣтый градъ едногласно хвалѣтъ комисарина Зи-
веръ бѣя който отъ прѣстиганіето си въ Іеруса-
лимъ посѣтитъ сичкото си врѣме за да търси съ
кой начинъ да приври и съгласи различнытъ об-
щины. Той сполучилъ да побѣди сичкѣтъ мѣсто-
титъ и прѣпатѣтїя които са съпротивлявали на едно
праведно спогоженіе и да рѣши този въпросъ
спорѣлъ възврѣнїята на правителството. Присти-
ганіето на Кіамъкъ пѣша въ Іерусалимъ много
спомогло да са дѣкара до този каракъ работата.

— Изложениѣ прѣдметы сѣжѣ: 36 ризи раз-
личны; 15 топа еби и шавны; 29 парчета памучни
платны; 123 пешкиря различны; 37 черпафа; 12
бохчи памучни и копринени; 1 рѣкавишъ коприненъ;
19 кесійкъ различны; 1 покрывка памучна за ольтъ;
1 примрѣчка за екона, 4 пѣти кърпи; 8 червѣта
пѣти; 7 майки губерчетъ; 3 чѣпта пантофи пѣти;
6 вѣшны подложки; 1 оплетена вѣдлена свѣца; 1
жозанъ плетенъ съ манѣста; 1 чѣфъ казанъ отъ
тефѣтъ; 1 мантелъ за дѣте; 3 възглавничы плѣ-
тени; 2 шапа за вратъ; 3 вратовръзки; 12 чѣпта
неизработены пантофи; 3 пасма сурава копринѣ;
15 чѣпта чорамъ различны; 4 подложки манѣста-
ни за лампѣ; 1 чѣфъ захлупъ за тютюнъ опле-
тѣтъ съ ситни манѣста; 1 поасе шито на сукно;
1 бюстекъ отъ косѣ; 1 вратникъ (акъ) женскѣ
пѣтентъ; 2 шапки шиты; 3 реда постелки съ по
6 възглавничы за ставъ; 1 голѣмъ губертъ; 6 мал-
кы китени ашиа; 2 мѣндирѣкъ; 3 бѣлы ашиа
рунѣвъ; 2 парчета копринѣ на платно; 18 мѣсѣла
памучни шарени; 1 покрывка за прѣстолъ пѣтена;
9 покрывки за плетени възглавничы; 13 шити
възглавничы; 8 покрывки за сладко плетени; 12
памучни подложки за прозоричы прѣврѣжы; 2 пар-
чета копринѣно платно; 2 отдолѣя гащи. Освѣтъ

това; има на пѣтъ още два сандѣтъ; 1 стока който
наскоро ще прѣстигне въ Цариградъ.

— Спорѣдъ Дунавъ на 9 Юня не са случи-
ли холерическы удари въ Русчукъ, нъ въ Шу-
менъ болѣзньта направѣла голѣмы улостоненія
върѣвъ два дѣна. На този чѣстъ болѣзньта на-
чѣнала да са намалява. Заблѣжете че въ този
последный градъ болѣзньта направѣла повече жѣр-
тамы между жителитъ отъ когото отъ войската. Въ
сжщото врѣме холерата сѣмѣствовала въ Софій-
ската и Видинската казы както и въ нѣкои села
отъ околноститъ на Русчукъ и на Разградъ.

Свѣта и здравіето въ застѣданїа са отъ 3
Юля рѣшилъ да подчини на карантинѣ въ входа
на Босфора, произведенїята на Черно Море на-
чени отъ Сулина отъ прѣстаищата на турското
крайморіе до самыя Бургасъ. Тѣзи мѣрка са зели
вѣдѣствіе на распространеніето на холерата въ
България.

— Турскѣтъ вѣстникъ Хадикъ са уничтожи отъ
писалището на печата защото сѣдѣвалъ една про-
тивна линия на нарѣдбѣтъ и на интереситъ на
дѣржавата.

— Спорѣдъ писма отъ Божигробъ драгоман-
на на гръцката Іерусалимска патриархія, нарѣче-
ный Кушій Антиносъ и който, спорѣдъ обноро-
ванѣтъ допискы, е зель едно голѣмо участіе въ
раздорѣтъ на Палестина, са осмилъ на заточе-
ніе. Той са очаква въ Цариградъ отъ дѣто ще
са отправа на мѣстото на заточеніето си. При
това още испитателната комисія, която са прѣд-
сѣдѣластвувала отъ Заверъ бѣя, рѣшила да са
свали вѣтлеемскѣтъ митрополитъ и да са отдаде-
чатъ отъ свѣтый градъ касерина на грѣцката об-
щина както и трима католическы попове за които
са доказало че сѣ зели едно дѣйствително участіе
въ тѣзи раздоры.

— Описаніето на испѣлнїята на ученицитъ
отъ българскѣтъ училища които поддържѣ благо-
дѣтелното братство на Топъ-Капия и Вланга оста-
тана да са помѣсти въ притурѣта имъ.

— Даскалъ Петко (Славейковъ) казвалъ ней-
дѣ си че нѣй смѣ имали ушь единъ дѣловоди-
тель, който ни бѣмъ водалъ за носѣ. Нѣй изнѣ-
нимъ кой е този дѣловодител; нъ онова, което
знаимъ, то е че даскалъ Петко има двѣ дѣловоди-
тельскы които са го хванали тѣй добръ за носѣ
щото го вѣзатъ свѣтъ день въ калѣта. И лошото
е че даскалъ Петко никога не ша може да са
истрѣгне отъ рацѣтъ имъ. Ената отъ тѣзи дѣ-
ловодителскы са казва голѣма Славейковъ-
ца (!) а другата малка Славейковъца (!)
Нѣка публиката сѣди сега за този правоучитѣль
който има дѣщеры за жененіе а е надусналъ и
каша и жена за да дѣржи чужды жены!

— Деванъ Хералъ извѣстѣва че по запо-
вѣлъ на Султанъ, Махмудъ паша, който са бѣше
послѣлъ тука отъ правителството за да са сѣди,
са отдаде чѣлъ за сега въ Трѣпезондъ. Завчера
бывшій садразимъ са испроводилъ за това мѣсто.

— За да са уллучи сея на коветъ въ туна
вилаѣты, властѣта дѣкара въ тѣзи область до 70
качка и кобыны отъ Италія.

ПЗВѢСТІЕ. Единъ учитель, който е учител-
ствувалъ петнадесѣтъ голѣмы и има опытъ въ то-
ва званіе, търси мѣсто да учителствува; задѣл-
жава са да прѣподава прѣмѣтитъ отъ сегашнытъ
прѣдѣнія въ народнытъ нѣ училища, и, языцы
французскѣтъ и нѣмскѣтъ; когото община има по-
требѣ да са домыта отъ редакціята на В. Турція.

Цариградъ 21-й юня 1873.

Г.

Въ

Долуподписанитъ, Христу Радювъ и Петру
Христовичъ, имаме чѣстѣта да ви извѣстимъ, че
съставихме въ тоя градъ Търговско Дружество
подъ управленіето на П. Христовича, който ще
подписва: П. Христовичъ и др. а Хр. Ра-
дѣвъ, гайто и да са намѣрѣва по дѣлата на Дру-
жеството, ще подпасава: Христу Радювъ и
др. За тѣзи двѣ подпискы, нѣи и двамата ще бѣдѣтъ
сякогѣ отговорни и взаимнопорѣчителни. Дѣлата на
Дружеството нѣи ще бѣдѣтъ: купуванія и продажбы
на стоки и всякакви другы търговскы земанѣ-
даванія и пр. за наша сѣмѣта и за сѣмѣта на
пріятѣли. Принасаме ви услугитъ си и молимъ
заблѣжете подписитъ нѣи—Ваши Усердїи

Христу Радювъ и др.

П. Христовичъ и др.

(Изводъ отъ Журналь де Деба.)

Цъ Късно, мръжата келто работи селъ, заетъ съ личията отъ Руссе до Варна е 1275 кило метр. 1050 километра новы личия ще са по-стръль отъ Цъското Дружество въ двъ годины и половина; 200 километра други са съвршены.

СИ.ЛИСТРА. Тукъ българината, едвѣмъ отъ-
сена отъ грѣкъя пѣзьеръ, страа пѣкъ сега отъ
пѣкъя си злобыи хора, гладны за пусты чорбад-

(Сидорова, когда у той Луизы так и начался уж и бол и обещать познакомиться. Животик у той Христини из-за чужих людей, осевая въ Шомонск; уж и тѣмъ кивить отъ слабости. — Дѣла Сидоровскыя кончатся.

— Знаям е че гръко-власкът и сръбскът въ Презентъ си каратъ за притѣжанието на една отъ черковнѣтъ въ този градъ. Последниятъ допитвалъ чие тѣзи черкова е тѣхна, понежъ са сградила отъ едного отъ старитъ имъ царѣ, доистъ гръко-власкѣ прѣстѣнителътъ че била са сградила съ тѣхны разносникъ и на мѣстото на еднѣ стара джамия, която са погизна на христѣнскитъ отъ турцитъ въ Притирѣвъ. Гръцкѣ патрирхъ бѣше оправдаль една свѣсова комисія да иску-

Добавяне взъх разсжжанието на Би-
ля, отъ 21 брой на «Турц.я». На български
наше языкъ, брътъ нарѣтане една висока могила
и сѣрпънъ, цѣмътъ на колѣто съ овкованъ отъ по-
рой иля рѣка. Пр. пѣс. Черънъ бѣзѣи по брътъ
не хожатъ. Друго, бѣмъ трѣвожъ български са
нарѣча вѣдѣщъ, а не бѣдѣи.